

суватъ отъ науката и постоянно запитватъ учителя. Платонъ е като баща тука; **той е основателя на академията.**

— Ами кой е, запита Евфорионъ, оня сухия човѣкъ, що сѣди отъ дѣсна страна на Платона, дѣто се е втренилъ къмъ учителя съ дигната ржка?

— Той е Аристотель отъ Стагира, сега още младъ и слуша учение отъ Платона.

— Да не е нашия познатъ Аристотель? запита Аминта.

— Да, той е, каза Прою. Той сетнѣ стана много по-ученъ и по-прочутъ отъ своя учитель. За това бѣ повиканъ отъ Филипа за учитель и възпитатель на Александра Велики.

Аминта и Пердика трепнаха, когато чува това за Аристотеля. Тѣ знаеха за тоя мждрецъ, защото той бѣ лѣкаръ и приятель на баща имъ. Тѣ искаха нѣщо повече да се говори за него, ала Прою продължи:

— Бащата на Аристотеля бѣ заможенъ човѣкъ. Синътъ, улесненъ откъмъ пари, 17 годишенъ отиде въ Атина. Като се яви при Платона, послѣдниятъ веднага позна, че това момче има много широкъ умъ, голѣма наблюдателностъ и желѣзно трудолюбие. Аристотель бързо напредна при Платона и дълго стоя при него. Той заедно съ учителя прѣподаваше сетнѣ на младитѣ ученици и, когато се свършваше прѣподаването, самъ отиваше да слуша великия мждрецъ.

Сега да дойдемъ пакъ на думата си.

— Ами оня до Аристотеля, грозния, кой е? запита Теогени.

— Той се казва Демостень, каза библиотекарътъ. Кога билъ на 7 години, останалъ сиракъ.